

עוצי השרה

מבית מכון - 'מרגניתא דרבי מאיר'

להוצאת תורות רבות"ק לבית דראהביטש - סטרעליסק - סטריא

• פרשת בהעלותך [בחו"ל נשא] תשפ"ב • גליון ל"ו •

שרה הנוטה

אהרן הכהן ע"ה ביקש להיות לו חלק בהכנה למצוה

הדלקה הדליק ליחייב הדלקה לאו עבודה היא ולא והתניא (ויקרא א' ז') ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש לימד על הצתת אליתא שלא תהא אלא ככהן כשר ובכלי שרת הצתת אליתא עבודה היא הדלקה לאו עבודה היא, וכן פסק הרמב"ם (הל' ביאת מקדש פרק ט' הל' ז') דהדלקה כשרה בזר "וכן הדלקת הנרות כשירה בזרים לפיכך אם הטיב הכהן את הנרות והוציאן לחוץ מותר לזר להדליקן", אבל ההטבה אינה כשרה בזר שמנה אותה לעיל מינה (סע' ה') בין הדברים שאסור לזרים, וז"ל "והמסדר שני גזרי עצים על המערכה הרי הוא כמקטיר איברים וחייב מיתה שהעצים קרבן הוא אבל היוצק והכולל והפזות והמולה והמניף והמניח ומסדר את לחם הפנים או את הכזיבין על השלחן והמטיב את הנרות והמציא אש במזבח והקומץ והמקבל דמים אע"פ שנפסלו והרי הוא מוזהר על כל אלו ולוקה אינו חייב מיתה מפני שכל אחת מהן עבודה שאחריה עבודה ואינה גמר עבודה".

והנה ההדלקה הוא עצם העבודה וההטבה הוא ההכנה לעבודה, וממילא על מנת לחזק דעתו של אהרן הכהן ע"ה נתן לו הקב"ה עבודה שכל כוחה וענינה הוא ההכנה למצוה, להטיב את הנרות, ובזאת נתחזקה דעתו שקיבל חלק ג"כ בהכנה לעבודה במשכן היינו בהטבת הנרות.

ועתה יתבאר הענין מאמר הכתוב "בהעלותך את הנרות אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות" ולכאורה הוי ליה לצוותו להעלות הנרות, וכאן לא נאמר ציווי על עצם העלאת האור כנרות, רק שאמר כי בעת שבא להעלות הנרות שיהיו 'אל מול פני המנורה', כי באמת דבר זה תלוי במיטיב את הנרות שהוא המכין את הנרות להדלקה והוא צריך להכניס באופן שיהיו מכוונים אל מול פני המנורה, ולא ציווה אותו כאן על עצם ההדלקה אלא ברמיזה, אבל העיקר הציווי היה כאן על ההטבת הנרות, שהיא ההכנה למצוה, כי זה היה לפי דעתו ולחזקו על שלא היה לו חלק בהכנה למצוה.

(ליקוטי "מאור ישראל" מרבינו מהר"י)

דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלותך את הנרות אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות (במדבר ח' ב').

למה נסמכה פרשת המנורה לפרשת הנשיאים, לפי שכשראה אהרן הנזכרת הנשיאים הלשה דעתו, שלא היה עמהם בהנכחה, לא הוא ולא שבטו, אמר לו הקב"ה הייך, שלך גדולה משלהם, שאתה מדליק ומטיב את הנרות.

ויש להתבונן בדבר מה שחלשה דעתו של אהרן הכהן שלא היה יחד עם שאר הנשיאים, והרי בו עומדת ותלויה כל עבודת המשכן, והוא עומד לכפר על ישראל בכל שנה ושנה ביום הכיפורים, הרי שלו גדולה משלהם גם אם אינו מדליק ומטיב את הנרות.

גם צריך להתבונן במה שכתב רש"י ז"ל "שאתה מדליק ומטיב את הנרות" מה ענין שהוסיף שניהם גם מדליק וגם מטיב.

והנראה בדרך אפשר לומר כי אהרן הכהן ע"ה הלשה דעתו שלא היה עמהם 'בהנכחה' דייקא, כי ידע אהרן הכהן ע"ה את מעלת וגדולת ההכנה למצוה, שהכל הולך אחר היסודות וההכנה שמכינים להמצוה, ועל כן הלשה דעתו, כי אף שהוא יש עליו את כל עבודת המשכן, מכל מקום כיון שאין לו חלק ב'הנכחה' היינו בחינוך המשכן והכנתו לעבודה, אי"כ לא תיחשב העבודה אחריו, אלא אחר הנשיאים שהם עשו ההכנה למצוה, וא"כ מה יועיל הוא בכל עבודתו אחר כך להיות נחשב שלו, וזאת היתה הלישות הדעת של אהרן הכהן ע"ה.

ועל זה אמר לו הקדוש ברוך הוא 'הייך, שלך גדולה משלהם, שאתה מדליק ומטיב את הנרות' היינו כי בהדלקת הנרות מצינו אשר ההדלקה כשרה בזר וההטבה אינה כשרה בזר.

וכדאמרינן ביומא (כ"ד ע"ב) זר שסידר את המנורה ליחייב איכא נתינת פתילה נתן פתילה ליחייב איכא נתינת שמן נתן שמן ליחייב איכא

לד"נ קקש"ת רבינו רבי ישראל בן קקש"ת רבינו רבי מאיר סג"ל לנדא מדראהביטש זצוק"ל

עובדא דהוה...

מה היה שמו האמיתי של רבי משה מקראסטשוב?

“והאיש משה ענו מאוד” (יב, ג)

ר' יהודי - שאל הרה"ק רבי משה מקאריסטשוב, בנו של המגיד הקדוש מטשערנוביל, יהודי שהסתובב עצוב, מדוע אתה עצוב כל כך? היהודי התחמק מלענות. אך כאשר הפציר בו הרה"ק רבי משה שוב ושוב, ענה בכעס- מה: הרבי הרי לא יוכל לעזור לי. אם כן, לשם מה לי לספר את אשר על לבי? הרה"ק מקאריסטשוב שכנע אותו שלפחות יקל מעל לבו את המשא, כאשר יחלוק אותו עמו. ואולי אפילו יוכל לסייע לו למרות שלא נראה הדבר כן. שמי הוא יעקב, פתח היהודי והסביר מה מעיק עליו. בהיותי ילד קראו לי בחיבה 'יענק' ל', ומאז נשתקע שמי המקורי. מציק לי מאוד שאנשים לא מסכימים לקרוא לי 'יעקב' הגם שאני מבקש מהם להשתמש בשמי המקורי. כולם ממשיכים לכנות אותי 'יענק' ל'. נו, איך הרבי חושב לעזור לי? כלום יכריח את כל יושבי תבל לשנות ממנהגם?!

אין לי באמת אפשרות לעזור לך, גם לו הרבי מקאריסטשוב, אולם זאת אומר לך, שאינך לבד באותה צרה. שמי הוא 'משה'. ברם, מאז נעשיתי רבי לחסידים, החל כל העולם לקרוא לי 'רבי משה' ואין איש זוכר שאין זה שמי האמיתי.

מחלוקת בעיר

זה פתרון טוב לפרנסה!

“והאספסוף אשר בקרבו התאוה וישבו ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר” (יא, ד) “אספה לי שבעים איש מזקני ישראל ואצלתי מן הרוח אשר עליך ושמת עליהם ונשאו איתך במשא העם” (יא, טז).

מה למינוי הזקנים, חכמי תורה, סנהדרין הגדולה, אצל הדרישה לאוכל, לבשר? הרי ודאי דברי התורה שיפצו לא יספקו את תאוותיהם של בני ישראל? ומאידך, וכי לא היה אפשר להגיו שלווים מבלי למנות את הזקנים? הרי ה' תקצר? בדרך מליצה ניתן להגיד, שלא באמת בשר או גשמיות חסרים לעם, אלא רוח. הצעקה מי יאכלנו וכו' נובעת מכך שקחו החושים שלהם וגסה רוחם ואין להם שאיפות והשגות נעלות יותר, עסוקים בגשמיות ובחומריות, ושוכחים ומזניחים את הרוחניות ואת חיי הנצח. העצה היחידה היא, להעלותם למדרגה רוחנית גבוהה יותר ואז לא יצעקו לבשר.

יום אחד נקרא הרב מבריסק ליישב מחלוקת שפרצה סביב כס הרבנות שנתפנה וקמו 2 מחנות ונתלקחה האש עד שכל שאר הדאגות של פרנסה ואחרים נשתכחו. אמר הרב, עכשיו מובן לי מה אמר ה' למשה לאסוף שבעים זקנים בתור פתרון למחלוקת שהייתה (עם הבשר). הרי לכאורה מה הקשר ואיזה מוצא יש בכך מן המצב שנוצר? אלא, כאשר לא חדלו בני"י לריב על הפרנסה, על השלום, על המן וקצרה יד משה, אמר לו ה' תכין רשימה עם שבעים זקנים, שבעים מנהיגים חדשים, שבעים רבנים ואז תראה את הרעש שיקום ואיך ישכחו בבת אחת את דאגת הפרנסה, את המן ואת השלום ואת כל שאר הדאגות.

הליכות ומנהגים - שבת [ז']

נה. בליל שב"ק ערך רבינו מהר"מ את שולחנו המהור בביתו נאווה קודש, והיו עולים לבד מקהל עדתו יראים ושלמים מבני העיר ומתפללי בית המדרש להתענג על די להתעלות ולהתרומם, והיו מגישין בפני רבינו קוגע"ל ואחר כך לכל הקהל, וכן פירות.

והיה רבינו מאריך באמירת תורה, וכמו כן היה לומד על הסדר מאמרותיו הטהורים של הרה"ק רבי חיים בן עטר זי"ע בספה"ק "אור החיים" ומוסיף מדיליה ציצים ופרחים ופנינים יקרים.

[רבנות שמענו משרידי דור דעה אשר זכו להסתופף בצל רבינו מהר"מ עוד משנים קדמוניות עוד מימי שבתו בעיר אנטווערפן, וכך שח יהודי אחד מזקני תל אביב לרבינו מהר"י: רבינו מהר"מ היה מחובר ומקושר בנימי נפשו לספה"ק "אור החיים", והיה מעורר רבים לקבוע חוק לימודם בספר הקדוש הזה, ופעם אחת בא אחד אצל רבינו ושטח בפניו כי הוא משתדל הרבה בדברי האור החיים הק' וקשה לו לירד לעומקם של דברים.

ורבינו חשב בדעתו כי מן הנכון היה לקבוע שיעור ברבים בספה"ק אור החיים, וכך החל לעסוק בזה בעת שולחנו בליל שבת קודש.

והיו הדברים שמחים ומאירים באור יקרות, ולפעמים היה רבינו משתעשע עם תלמידי חכמים אשר לפלו בחכמה בדבריו הק' של בעל האור החיים הק'.

ולא זכר היהודי הנ"ל לומר בוודאות אם מקדמא דנא בעיר אנטווערפן שבבלגיה ג"כ למד רבינו ברבים בספה"ק אור החיים אם לאו.

ושח כי פע"א בהגיע רבינו בספה"ק אור החיים פרי יתרו לדבריו גבי ויסעו מרפידים דכתב וז"ל: "ויסעו מרפידים, קשה למה אחר המוקדם, כי פסוק זה היה לו להקדים קודם פסוק שלפניו שאמר באו מדבר סיני, ואולי שהוא על דרך אומרים (סנהדרין ק"ה): אהבה מקלקלת השורה להקדים המאוחר, שלהיות כי הוא זה יום המקווה לבורא, לתורה, לעולם לעליונים, ולתחתונים, ומיום הבריאה והם יושבים ומצפים מתי יבואו בני ישראל מדבר סיני, לזה כשהגיעו שמה לא עצרו כח לספר סדר הדבר, ותכף קדמה ההודעה באומרו ביום הזה באו וגו' והגיע חשוק ונחשק לחושק וחשוק ושמחו שמים וארץ, כי זה הוא תכלית הבריאה ותקותה, ואחר כך חזר הכתוב להודיע פרטן של דברים, עכ"ל. ורבינו האריך בדברים בהתרגשות גדולה האיד היתה השגת הצדיקים הקדמונים בהבנת מקראות הכתוב, כי מי יפרש כדבר הזה בדברי הכתוב, אשר כביכול נשמע זה כאילו יש שינוי בסדר הנכון במקראות, ורק מחמת התלהבות והתעוררות נכתב בסדר הזה, עם כל זאת האוההח"ק הבין על נכון כי זה אמיתיות כוונת הכתוב.

וכן פעם אחרת היה אשר רבינו האריך לדבר בקדושתו של בעל האוה"ח הק' האיד שבלל ספרו הגדול מכל חלקי התורה, פשט רמו דרש וסוד, והמעלה היתירה שבוה האיד שברב גובריה וחיליה עלה בידו לקשר זה עם זה בחדא מחתא.

וכך האריך לשוח האיד היתה התרוממות הנפש בצל רבינו על שולחנו בליל שבת קודש.

עשה לך שרף

האם אומרים תחנון ב"ג סיון?

והוא נקט ארבעה ימים אחר שבועות, ובאמת הוא הביא טעם מה שאין נופלים על פניהם קודם שבועות ואחריו משום כבוד התורה, אך עדיין צריך להבין מה ענין יש בארבעה ימים, והנראה אולי דכוונתו כך היא, כי יום ו' סיון אין אומרים בו תחנון מחמת יו"ט שבועות, יום ז' סיון אין אומרים בו תחנון משום יו"ט שני של גלויות, יום ח' סיון אין אומרים בו תחנון משום אסרו חג, וממילא נמצא עוד ארבעה ימים לבד מזה, הרי שבעה ימים שאין אומרים בהם תחנון.

והנה מקור הדיעה שאין אומרים תחנון שבעה ימים אחר שבועות הוא בשיירי כנסת הגדולה {או"ח סי' קל"א הגהות הב"י אות י"א} כתב דיש מקומות שנהגו שלא ליפול על פניהם שבעה ימים אחר שבועות. והנה טעם הדבר מה שאין אומרים תחנון ז' ימים של שבועות, מבואר בפוסקים שהוא משום ימי תשלומין, דבזמן שביהמ"ק היה קיים יכלו להביא קרבן חג כל ימים הללו, וכמו שכתב הרמב"ם {חגיגה פ"א ה"ז} "וכן מי שלא חג ביום חג השבועות, חוגג כל שבעה ויש לו תשלומין כל ששת ימים שלאחר חג השבועות. ודבר זה מפי השמועה נאמר, שחג השבועות כחג המצות לתשלומין".

והנה בדבריו שם הביא כך: אמר המאסף כתבתי במקום אחר שהמנהג שאין נופלים על פניהם עד י"ג ולא י"ג בכלל, וכן המנהג פה איזמיר יע"א, ובהיותו בקושטא כמדומה שראוי לקצת שלוחי צבור שלא לנפול על פניהם אף ביום י"ג, ואין אומרים תחנה, ויראה לי טעמם משום ספיא דיומא וכו'.

על כל פנים המבואר מדבריו דיש שנהגו שלא ליפול על פניהם ביום י"ג אמנם זהו דייקא בחו"ל משום ספיא דיומא, וכן ראוי לנהוג שם כי היכי דלא אתי לזולתי ביה, אבל בא"י לא שייכא הא מילתא ובוודאי יש ליפול על פניהם בא"י ביום י"ג סיון.

בשו"ע [או"ח סימן קל"א סעיף ז'] "ומנהג פשוט שלא ליפול על פניהם בכל חודש ניסן" וכו', ומוסיף הרמ"א "ולא מתחלת ר"ה סיון עד אחר שבועות", ובב"י כתב "בשבוע כולו של חג שבועות אין נופלים ע"פ בוירמ"ישא אבל במגנצ"א נופלים".

והנה מה שנוהגין ליפול על פניהם בכל חודש סיון ואינו כמו חודש ניסן ותשרי שאין נופלין בו על פניהם כל החודש כולו, כתב רבינו האי גאון בשו"ת הגאונים, שלש טעמים, וז"ל: ששאלתם בסיון שהוא זמן מתן תורה למה אין נוהגין כן, שאינו מנהג כימי ניסן וימי תשרי, דאיכא מרביותא דאמרי דמצוות סגייג בניסן ובתשרי יותר מסיון, ונכון הוא. אבל חזינן דניסן ותשרי מנהג פשוט מימי קדמוני עולם מזמן רבינו הקדוש ואילך, דכיון שנכנסו ימי ניסן ותשרי אין דנין, והדין מסתלק שלא ישו איש את אחיו ואת רעהו וגו'. והטעם ידוע. חוץ אותם הדברים שאינם יכולים ביי"ד להסתלק מהם והם לצורך גדול. ובסיון שהוא זמן מתן תורה, אשכחן כיון שניתנה תורה, מיד למחרת כתיב ואלה המשפטים וגו' סידר כל הדינין, בשם רבי חנניה החסיד איש ירושלים ז"ל, חסיד אשר קיבלנו ממנו רוב הקבלות הערוכות לו מימי התנאים, מצינו בו טעם, הוא היה אומר, מה הסיבה שנופלים על פניהם כל חודש סיון? סיון סמוך לתמוז, תמוז שכנו הוא, או לרשע וטוב לשכנו" עכ"ל, וקצת צריך ביאור על דבריו מה שחיפש על זה טעם והרי אדרבה צריכים אנו טעם מה שאין נופלים על פניהם בתשרי וניסן, וזהו משום שיצא רוב החודש בקדושה, דזה אינו שייך בחודש סיון.

והנה במהרי"ט כתב וז"ל "אלו הימים שאין בהם נפילת פנים לא שחרית ולא מנחה, ואין אומרים בהם תחינה, ולא יענך ה' ביום צרה. שבתות, ר"ח, וימים טובים, כל ימי ניסן, מר"ח סיון עד ארבעה ימים אחר העצרת, ערב ר"ה ור"ה, מערב כיפור ועד סוף תשרי, חנוכה ופורים" וכו'.

שרפי חודש

הרה"ק רבי ישכר דב מראדושיץ זי"ע

י"ח סיון ה'תרנ"ג

נולד בשנת ה'תקכ"ה לרבי יצחק, שהיה משב"ק אצל המגיד ממעזריטש. כאשר הגיע רבי יצחק לפרקו, הפציר בו המגיד ממעזריטש שישא לאישה את מרים, המשרתת המכוערת והחולנית שלו. בתמורה למעשה זה הבטיח המגיד לרבי יצחק שיוולד לו בן שיאיר את העולם.

בצעירותו התגורר רבי ישכר דב בחמלניק שם שירת את הרה"ק רבי אליעזר ליפא וויסבלום שהתגורר שם. באותה תקופה עוד לא התפרסם שמו, והוא חי בעוני, למד אצל הרה"ק רבי אלימלך מליזנסק, רבי משה לייב מסאסוב, החוזה מלובלין, המגיד מקונויץ, רבי מנחם מנדל מרימנוב, היהודי הקדוש מפשיסחא ורבי אברהם יהושע השיל מאפטא.

מילדותו ניכר בכישרונותיו המיוחדים. יומם ולילה שקד על לימוד התורה, מגיל 7 החל לטבול במקווה וגם בחורף כאשר מי הנהר קפאו מחמת הקור שבר את הקרח וטבל. בגיל 13 למד עם ר' משה לייב מסאסוב את לשון הקודש והשתדל להסתיר את צדקותו ומעשיו בקודש. נשא לאישה את בתו של ר' מרדכי ונסמך על שולחן חותנו בעיירה חמעלניק (פולין). כל בוקר טבל בנהר שמחוץ לעיר ובסתר שקד על לימוד התורה, על כן תושבי חמעלניק חשבו כי הינו אדם פשוט ובטלן וכינו אותו "בעריל בטלן", כתת רגליו בין צדיקי הדור ושימש 120 צדיקים בעלי רוח הקודש. כל ראש חודש אלול נהג להגיע ללובלין ולשהות אצל מורו – "החוזה מלובלין", לאחר הימים הנוראים המשיך אל המגיד מקונויץ ולאחר מכן אל "היהודי הקדוש" מפרשיסחא ושרת אותם בכל המצטרך. כאשר שב לביתו לאחר חג סוכות ואחד החסידים ששאל למצב פרנסתו הציע לו לשמש כמלמד עבור ילדיו נענה מייד להצעה היות ובכל עניין ראה השגחה פרטית ובמשך כל זמן שהותו בבית החסיד לא שאל לסכום משכורתו ולא תבע את התשלום כי האמין שאם מן השמים נגזר עליו לשמש כמלמד אז ודאי שגם נגזר כמה תהיה משכורתו ומתי יקבל את שכרו.

כשנה לאחר נישואיו נאלץ לעסוק במסחר ונרד בין הכפרים והעיירות היות וחותנו שתמך בו כלכלית ירד מנכסיו אך באחד הימים שב לביתו ואמר לזוגתו כי עליה לעסוק במסחר ולאפשר לו לעסוק בלימוד התורה כדי למלא את התכלית לשמה הגיע לעולם. היות ומעט הכסף שזוגתו הרוויחה ככובסת בבתי העשירים לא הספיק למחייתם ופעמים רבות נאלצו לצום מפאת חוסר מזון הציע לתת לה גט על מנת שתינשא לאדם מוצלח ממנו שיפרנס אותה בכבוד אולם לאחר שזוגתו ספרה כי ר' אלימלך ור' זושא ברכו אותה בנערותה שתזכה להינשא לאיש צדיק וקדוש שיאיר לכל העולם בתורתו ובחכמתו ואינה מוכנה להיפרד ממנו זנח את עניין הגט, למד שחיטה על מנת לסייע בפרנסת ביתו אך כאשר למד בהלכות שחיטה כי ראשית צריך להיות יראת שמים על פניו של השוחט, הפסיק את לימודיו בטענה כי עליו ל'תקן' את דרכיו ולהיות ירא שמים. מתוך עוני ודחוק שקד על לימוד התורה והתענה ימים רבים על מנת שמעט המזון יספיק לבני ביתו אולם לא התאונן ומחמת גודל אמונתו ובטחונו בהשם יתברך שהכל בהשגחה פרטית יקבל הכל באהבה והסתיר ככל יכולתו את מצבו הכלכלי.

נודע בדורו כבעל מופת גדול ורבים נהרו לפתחו, רבינו מהר"י צוק"ל נמנה על צאצאיו [ואי"ה בשבועות הקרובים נביא סדר היוחסין].

קטפי גנוזות

חקרי המכון - השתלשלות יחוס להבעש"ט הק' ולהרה"ק רבי נתמן מברסלב זי"ע (ב')

למרת חיה שרה ע"ה בת הרה"ק רבי אהרן מטשערנוביל זי"ע, בן הרה"ק רבי מרדכי מטשערנוביל זי"ע וחתנו של הרה"ק רבי גדליה מליניץ זי"ע] אשר נישאה למרת רבקה מרים ע"ה, להם נולדה בתם מרת חנה אסתר ע"ה, אשר נישאה להרה"צ רבי משה אפלבויס זצ"ל, [כמו כן נולד להם בנם הרה"צ רבי יצחק אייזיק בארדיטשובער זצ"ל] להם נולדה בתם מרת ביילא רחל ע"ה אשר נישאה להרה"ק רבי מנחם נחום מקוברין זי"ע.

ספה"ק בעש"ט על התורה

להם נולדה בתם מרת שפרה ע"ה אשר נישאה להרה"ק רבי מאיר שלום שצדורוביץקי זצוק"ל מביאליסטוק קוברין, להם נולד בנם הרה"צ רבי שמואל אהרן שצדורוביץקי שליט"א, הוא אביה של הרבנית ממודיץ תליט"א א"ח להרה"ק רבי ישראל דן ממודיץ זצוק"ל בעל ה"נחלת דן" חותן רבינו זצוק"ל.

שמחה ברוך זצ"ל בן רבי יצחק אייזיק זצ"ל חתן הרה"ק רבי נחמן מברסלב זצוק"ל בן הרה"ק רבי שמחה זצוק"ל חתן הרה"ק רבי יחיאל מיכל אשכנזי זצוק"ל חתן הבעל שם טוב הק' זי"ע.

להרה"ק רבי נחמן מברסלב היו שש בנות ושני בנים, הלא המה: א. בתו הצדקנית מרת אדל ע"ה { אשר נקראה על שם זקנתה הצדקנית מרת אדל ע"ה בתו של הבעל שם טוב הק' זי"ע } ונישאה בזיווג ראשון להרה"צ רבי יוסף יוסקא אויערבאך זצ"ל, ובזיווג שני נישאה להרה"צ רבי יצחק אייזיק מקרעמענטשוג זצ"ל { אשר בזיווג ראשון היה נשוי לאחותה הצדקנית מרת שרה ע"ה, אחר פטירתה }, ב. בתו הצדקנית מרת שרה ע"ה, היא נישאה להרה"צ רבי יצחק אייזיק רובין מדאברונע - קרעמענטשוג זצ"ל, ג. בתו הצדקנית מרת מרים ע"ה אשר נישאה להרה"צ רבי פנחס פייבוש הורביץ זצ"ל, ד. בת נוספת אשר לא נדעה מה שמה, אשר נסתלקה בילדותה בהיותה בת שנה אחת בשנת ה'תקנ"ז, ה. בתו הצדקנית מרת חיה ע"ה אשר בזיווג ראשון נישאה להרה"צ רבי זלמן ליובארסקי זצ"ל, ובזיווג שני נישאה להרה"צ רבי אהרן זסלבסקי זצ"ל, ו. בתו הילדה פייגא ע"ה, ז. בנו הילד שלמה אפרים זצ"ל, ח. בנו הילד יעקב ז"ל.

להם נולד בנם הרה"צ רבי שמחה ברוך זצ"ל, [כמו כן נולדו להם בנם הרה"צ רבי אפרים זצ"ל, ובתם מרת פייגא סאסיע, אשר נישאה לבנו של רבי ישראל נכדו של הרה"ק רבי ברוך ממעזיבוב זי"ע, וכן בנם הרה"צ רבי ישראל זצ"ל אשר נישא

לאחר שפתחנו בשבוע העל"ט במדור זה בסדר השתלשלות יחוס רבינו זצוק"ל עד למאור החסידות הבעל שם טוב הק' זי"ע, נתבקשנו על ידי קוראים רבים להמשיך כמעשינו בראשונה להציג שאר השתלשויות יוחסין אל הבעש"ט הק' זי"ע ואל שאר צדיקי וקדושי עליון.

הפעם נביא בחשיפה ראשונית סדר יחוס נוסף של רבינו זצוק"ל להבעל שם טוב הק' זי"ע ולנינו הרה"ק רבי נחמן מברסלב זי"ע, סדר זה עדיין לא הופיע בכתבי היחס המונים סדר יוחסין דרבינו זצוק"ל, וזהו הסדר:

ציון הרה"ק רבי נחמן מברסלב זי"ע

רבינו זצוק"ל חתן הרה"ק רבי ישראל דן ממודיץ זצוק"ל חתן הרה"צ רבי שמואל אהרן שצדורוביץקי זצ"ל מביאליסטוק - קוברין בן הרה"ק רבי מאיר שלום מביאליסטוק - קוברין זצוק"ל חתן הרה"ק רבי מנחם נחום מקוברין זצוק"ל, חתן רבי משה אפלבויס זצ"ל, חתן רבי

שהשמחה במעונם

נשגור בזאת ברכת

מזלא טבא וגדיא יאה לידידינו היקרים

ידידינו הרה"ח ר' ישראל פוריים שליט"א

לנישואי בתו בשעטו"מ ולמו"ט

*

ידידינו הרה"ח ר' יעקב הלשטוק שליט"א

חתן ידידינו

הרב הגאון רבי משה נחשוני שליט"א

רב בראשון לציון

לנישואי בנו בשעטו"מ ולמו"ט

הפצת הגליון נודבה

ע"י ידידינו משפחת שמאי שיחי'

לזכות

הרה"ח ר' מאיר שמעון בן שרה שליט"א

וזו' מרת תהילה בת לאה תהו'

להתברך בוש"ק במהרה

הפצת הגליון נודבה

ע"י ידידינו משפחת ורשבסקי שיחי'

לע"נ אביהם

הרה"ח ר' מענדל מנדל בן הרה"ח ר' נחמיה ז"ל

נלב"ע י"ד סיון

הפצת הגליון נודבה ע"י

ידידינו

הרה"ח ר' יהודה לוי שליט"א

לשמחת נישואי בתו

בשעטו"מ ולמו"ט

הפצת הגליון נודבה

ע"י ידידינו

הרה"ח ר' דוד שטרן שליט"א

לשמחת נישואי בנו

הבה"ח משה שיחי'

בשעטו"מ ולמו"ט

לתרומות - הערות והארות - ולכל עניני הגליון

ניתן לפנות לדוא"ל mdm1038@gmail.com

כמו כן ניתן לתרום דרך מערכת קהילות - אור המאיר ראהביטש